

לעולם לא אשכח את הלילה ההוא.

הלילה שבו הפנית אלי את גבך, כשידך אוחזת במזוודה השחורה והגדולה.
בתוכה נחו בשלווה חפצייך האישיים, כשבניהם קופסא ארוזה של עוגיות טריות,
מפיצות ריח אמיתי של בית. אפיתי וארזתי אותן עבורך יחד עם תחינה אילמת
לנס שיבוא.

לבשת את מעיל הצמר האפור והיפה שבחרנו יחד, הסתכלת לי בעיניים,
והבטחת לי שתחזור.

הרי לא יעלה על הדעת שאבא יחיה רחוק מילדו הקט, כך טענת.
לא משנה מה יקרה, אותו לא אעזוב, התעקשת.
והלכת.

האמנתי לך.

מאז אותו הלילה, לא ראינו אותך.
נשארנו רק אני והוא.

ואתה לא יודע שום דבר.

אתה לא יודע איך הוא גבה, ואיך המכנס הכי יפה שלו, זה שמתאים לחולצה
המשובצת,
כבר לגמרי קצר.

אתה לא יודע שיש לנו חדר ריק בבית, שסידרנו בו המון משחקים.
כי פתאום הבית נהיה גדול, וקצת ריק, וגם הלב.
ניסינו למלא את החלל, ללא הצלחה.

אתה לא יודע שעכשיו כבר אין תלונות על צחצוח שיניים,
הילדון שלנו עושה זאת מעצמו. ככה זה כשאין לו עם מי להתווכח.

אתה לא יודע שהיום הוא בכה כל כך אצל משה, הספר,
כי הוא רצה שאתה תספר אותו כמו תמיד, ואני רק אצחיק אותו מהצד.
אתה לא יודע כמה דמעות כלאתי בפנים, והתאפקתי, למענו.

אתה לא יודע שעוד מעט, נחגוג יומולדת שש וחצי,
כי החלטנו שלא נפספס שום סיבה למסיבה.
אז נכין עוגה, ונשיר יחד,
ואתה לא תראה אותו כל כך מאושר.

אתה לא יודע שהוא כבר תלמיד חכם קטן, שקורא בלשון הקודש
ואפילו לומד חומש.
ומה יהיה, אני דואגת, כשיגדל ויתחיל ללמוד גמרא?

אתה לא יודע, שבחג השבועות האחרון הוא ישב שעל הספה, לידי,
והקשיב בשקיקה לסיפורים על דוד המלך, מושא הערצתו.
לבסוף הוא שאל למה לא קראנו לו דוד, כי הוא רוצה להיות מלך,
או לפחות שמואל, כי גם נביא - זה ממש לא רע.
אבל אתה לא היית שם, כדי לצחוק יחד איתנו.

אתה לא יודע שהוא חולם על אחים קטנים שמתרוצצים סביבו,
והוא מטייל איתם, עד סוף העולם.
שהוא בונה מטוס מלגו כדי להגיע אליך, לשם.
כולנו נגור בבית אחד, ככה צריך להיות אמא, הוא חוזר ואומר.

אתה לא יודע שאנחנו עוד מעט עוברים דירה לעיר אחרת.
ושאנחנו לא יודעים איך עושים את זה לבד, ולומדים לאט לאט את הכל.
שאנחנו מתחילים התחלה חדשה, למרות שהפרק הראשון עוד פתוח, ומדמם.

אתה לא יודע שבכל לילה לפני השינה, הילד המתוק שלנו מתכנן איזה ילקוט הוא יקנה.

הוא מתלבט בין ילקוט של מטוסי על לבין ספיידרמן, ואולי בכלל סמי הכבאי?
ואיזה מזל, הוא אומר, שיש עוד זמן!

אתה אפילו לא יודע לאיזה בית ספר הוא יילך, ומי יהיה המורה שלו.
אתה אפילו לא חושב מה הוא יעשה ואיך, כשכל האבות יגיעו למסיבות.

אתה לא יודע שהוא התנדנד איתי בחצר, ובעיניים דומעות ותמימות אין קץ הוא ביקש:

אמא, אני רוצה שנחזור להיות יחד.
נכון שאת יכולה לסדר את זה?

אתה לא יודע על מה הוא חושב,
ולמה הוא כל כך רציני לאחרונה.
אתה לא יודע כמה הוא מתגעגע, ומחכה לך פה.

השארת לבבות כל כך פצועים מאחוריך.

אתה לא יודע.
וכנראה שלעולם לא תדע.